

150. Møde.

Fredag den 30. Juni Kl. 3⁵.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af § 23 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 om Ændringer i og Tillæg til de nuværende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 2621.)

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Det lille Lovforslag, jeg skal have den Ære at føre frem for det høje Ting, skyldes privat Initiativ i Landstinget. Det er Forhold ved den nye Ejendomsskyldvurdering, som har givet Anledning til det. Reglerne om, at den kommunale Ejendoms-skyldsætning skal følge Statsejendoms-skyldvurderingen, volder under almindelige Forhold ikke Vanskelighed. Men naar en almindelig Omvurdering finder Sted, opstaar det Spørgsmaal, hvorvidt den Ligning, som af Kommunen allerede er foretaget, skal opretholdes paa Basis af den gamle Vurdering, eller Nyvurderingen skal anvendes for den resterende Del af Skatteaaret, altsaa om den en Gang vedtagne Promille skal anvendes for den forhøjede eller nedsatte Vurdering, som har fundet Sted. Spørgsmaalet har foreligget for Indenrigsministeriet ved en Forespørgsel fra Gladsaxe Sogneraad og er blevet afgjort derhen, at Ministeriet maa holde for, at den kommunale Skatteligning skal følge Nyvurderingen, men at Spørgsmaalet i øvrigt henhører under Domstolens Afgørelse. Den sidste Tilføjelse skyldes den Omstændighed, at Nyvurde-

ringen baade kan medføre Forhøjelse og Nedsættelse, og at der altsaa foreligger en forskellig Interesse, hvad enten den kommunale Vurdering følger Nyvurderingen eller bliver ved den gamle Vurdering. Den, som har faaet sin Ejendom vurderet lavere ved Nyvurderingen, har Interesse i den Afgørelse, som siger, at man skal følge Nyvurderingen. Den, som har faaet vurderet højere, har Interesse i den Fortolkning, som siger, at man skal blive ved den gamle Vurdering, thi i begge disse Tilfælde vinder den, som skal erlægge Ejendomsskyldbeløbet. Men hvilken Fortolkning man end gaar til, er man udsat for, at den, som Fortolkningen gaar imod, eventuelt vil kunne indbringe Sagen til Domstolsafgørelse. Indenrigsministeriets Fortolkning, at man burde følge Nyvurderingen, støtter sig i øvrigt paa tidligere Afgørelser indenfor Ministeriet før min Tid, hvorved man ikke staaende overfor en almindelig Omvurdering, men staaende overfor Nyvurdering, er kommet til det Resultat, at man maatte lægge denne til Grund for Paaligningen for Resten af Skatteaaret. Det er denne Fortolkning af Indenrigsministeriet og hele Sagens Uvished, der er blevet anvendt som Motivering af Forelæggelse af Lovforslaget, der altsaa tilsigter at skabe en fast Ordning og foreslaar at skabe denne paa Grundlag af, at det bliver den gamle Vurdering, der bliver gældende Skatteaaret ud, ud fra den Betragtning, at det for Kommunerne vil være en overordentlig Vanskelighed at skulle foretage disse Omregninger vedrørende de enkelte Ejendomme midt i Aaret, efter at Skatteligningen en Gang er lagt. Indenrigsministeriets Interesse ved denne Sag, efter at Spørgsmaalet er kommet frem, har været, at der tilvejebragtes en fast Ordning, en Ordning, der er sikker paa ikke som Fortolkningsspørgsmaal at henhøre under Domstolene. Jeg kan derfor tiltræde det Lovforslag, som nu foreligger fra Landstinget, selv om jeg maa erkende, at det for mig ikke har principiel Betydning, i hvilken Retning Afgørelsen gaar, blot en Afgørelse bliver truffet. Men det er vistnok rigtigt, at Hensynet til Kommunernes Arbejde gør det naturligt, at man følger den Fremgangsmaade, som man har fulgt ved den foregaaende Omvurdering, da Lovgivnings-